

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

12 januari 2000

BELEIDSNOTA

De Vlaamse Rand

1999-2004

ingediend door de heer Bert Anciaux,
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid,
Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

Met deze beleidsnota wordt voor de periode 1999-2004 een meer concrete uitwerking gegeven van de basisopties in het regeerakkoord. Een beleidsnota geeft de grote strategische keuzen en opties van het beleid voor de duur van de regeerperiode weer. De nota is de weergave van de visie van de functioneel bevoegde minister, Bert Anciaux, en vormt de basis van een debat in het Vlaams Parlement.

In voorkomend geval zullen de uitvoeringsmaatregelen, daar waar nodig, ter goedkeuring aan de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

INHOUDSTAFEL

	Blz.
I. Inleiding	4
II. Kwantitatieve gegevens	5
III. Per sector	6
A. Cultuur	6
a. de culturele centra	6
b. jeugd	6
c. sport	7
d. het verenigingsleven	7
e. de culturele band met het Vlaams-Brussels cultuurleven	7
B. Onderwijs	7
C. Media en Communicatie	8
1. de geschreven pers	8
2. radio en televisie	9
D. De Rand	10
E. Huisvesting en ruimtelijke ordening	10
F. Mobiliteit	12
G. Integratie	12
IV. Vlaams karakter	12
V. Besluit	13

DE VLAAMSE RAND

I. INLEIDING

De Vlaamse Rand wordt vaak louter aangezien als een verlengstuk van Brussel, en dus ook enkel in functie van de hoofdstad bekeken. Het is natuurlijk juist dat dit gebied een specifieke band met Brussel heeft en ongetwijfeld mede in dat licht moet worden bekeken. Toch wensen wij te benadrukken dat het om een deel van Vlaams Brabant gaat, integraal deel uitmaakt van deze provincie. Deze benadering verdient onze voorkeur, omdat ze de ontwikkeling van beleidsideeën in een juistere context plaatst en in elk geval bevrijdt van het complex dat als een Brusselse schaduw over dit landelijk maar dichtslibbend gebied hangt.

Waarom de Vlaamse Rand dan speciaal uitlichten?

Vlaanderen is aan het verstedelijken, of anders gezegd: de steden breiden sociologisch uit, omdat de doorsnee Vlaming liever niet in het centrum van een stad woont, maar wat buitenlucht en een lapje grond verkiest. Zelfs provinciesteden zoals Aalst, Mechelen e.a. ontsnappen daar niet aan: er ontstaat leegstand in het centrum. Het landelijke Vlaams Brabant ontsnapt niet aan dat proces, en meer nog: omdat het in de buurt ligt van de hoofdstad ondergaat het zonder twijfel een nog grotere druk. Het gaat eveneens over een kwetsbaar stuk van Vlaanderen, omdat precies omwille van het feit dat Brussel er als een enclave middenin ligt, zijn landelijk en Vlaams karakter bedreigd wordt. Dat verhoogt de noodzaak voor de Vlaamse gemeenschap om hieraan aandacht en middelen te besteden.

De *leefbaarheid* is niet zo vanzelfsprekend meer. Zo wordt wonen in de rand steeds moeilijker omdat het duurder is. De lokale bevolking kan vaak de gestegen vastgoedprijzen niet meer aan, en wordt sociaal-economisch letterlijk verdrongen. Het volbouwen van deze gemeenten verdringt eveneens het groen, het landelijk karakter. Deze gemeenten hebben hun bevolkingsaantal zien groeien, maar de welzijnsvoorzieningen hebben deze snelheid niet kunnen volgen, en tot slot stelt zich het reuzengroot probleem van de mobiliteit. De files rond de steden – en vooral rond de hoofdstad – zijn niet meer te tellen en worden steeds langer. Op een dag staan we met zijn allen stil, zo lijkt het wel.

Het *Vlaams karakter* van Vlaams Brabant wordt, samen met de leefbaarheid aangetast. Wanneer we praten over de Vlaamse Rand, hebben we het niet enkel over de zes gemeenten Kraainem, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, Drogenbos en Wemmel die een speciaal statuut hebben, maar ook over 13 omliggende gemeenten: Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Hoeilaart, Machelen, Meise, Merchtem, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Vilvoorde, en Zaventem, uit het arrondissement Halle-Vilvoorde, en Tervuren uit het arrondissement Leuven. Het fenomeen is gekend: anderstalige vreemdelingen enerzijds en franstalige Belgen anderzijds komen zich in Vlaams Brabant vestigen, en hun inburgering verloopt niet zoals we dat gewenst zouden hebben. Dit vergt een specifiek handelen dat gericht moet zijn op zowel gastvrijheid en ontmoeting als op goedbegrepen vastberadenheid om het Vlaams karakter van dit deel van Vlaams-Brabant te vrijwaren.

De *band met de stad* mag niet ontkend worden, het zou onrealistisch zijn. Vooral jongeren zijn erg beweeglijk en zeker voor hen ligt de stad in het verlengde van hun dagelijks leven, is de stad zelfs integraal deel van het dagelijks leven. Dat geeft enorme mogelijkheden, zeker wanneer deze stad Brussel is, met zijn grenzenloze culturele mogelijkheden.

II. KWANTITATIEVE GEGEVENS

Tot de Vlaamse rand behoren 19 gemeenten. Dit zijn de zes faciliteitengemeenten en de gemeenten die grenzen aan een van de zes of rechtstreeks aan het Brussels Hoofdstedelijk gewest.

Deze gemeenten hebben met elkaar gemeen dat ze een relevant aantal anderstalige inwoners hebben. Er wonen in de Vlaamse Rand ongeveer 400.000 mensen van wie ongeveer 40.000 (9.9 %) een buitenlandse nationaliteit hebben. Driekwart van alle buitenlanders komt uit de Europese Unie, 10.000 zijn niet-Europeaanen.

Naast inwoners met een buitenlandse nationaliteit, wonen er in de Vlaamse Rand ook heel wat franssprekende Vlamingen, vooral in de faciliteitengemeenten.

Dit grote aantal buitenlanders, de ene al welgestelder dan de andere, jaagt de prijzen voor woningen en gronden omhoog. De gemiddelde prijs genomen voor een woning in het arrondissement Halle-Vilvoorde is 4.300.000,- BEF, de gemiddelde prijs voor een woning in Vlaanderen is 3.007.000 BEF. Dit is een beduidend verschil.

De Vlaamse Rand heeft een uitgebreide culturele infrastructuur : de zes gemeenschapscentra beheerd door vzw De Rand zijn : CC De Lijsterbes (Kraainem), CC De Moelie (Linkebeek), CC De Boesdaalhoeve (Sint-Genesius-Rode), CC De Bosuil (Overijse), CC De Kam (Wezembeek-Oppem), CC De Zandloper (Wemmel).

De overige culturele centra zijn : CC Den Horinck (Asse), CC De Meent (Beersel), CC Westrand (Dilbeek), CC Strombek-Bever, CC Felix Sohie (Hoeilaart), CC Den Blank (Overijse), CC Coloma (Sint-Pieters-Leeuw), CC Het Bolwerk (Vilvoorde), CC Papeblok (Tervuren), CC in Koningslo en CC in Vilvoorde.

III. PER SECTOR

A. CULTUUR

Cultuur als bindmiddel voor de mensen, stellen wij. In een gebied waarvan de bewoners door de snelle evolutie van veel verschillende factoren onder druk zijn komen te staan, is dergelijk bindmiddel een noodzaak. Gemeenschapsopbouw is in dergelijke gemeenten moeilijker en vergt dus ook een grotere inspanning. Wat wij hier van bij het begin duidelijk moeten maken is dat de rand (die 19 gemeenten dus) als één geheel moet beschouwd worden, omdat ze allen – de enen weliswaar wat meer dan de anderen – dezelfde symptomen vertonen. Het gaat m.a.w. niet op om “de Zes” die reeds een speciaal taalstatuut hebben op te zadelen met nog maar eens een speciale behandeling. Neen, de 19 gemeenten maken allen integraal deel uit van Vlaams Brabant, een gebied dat zijn eigenheid wil behouden en daarbij hulp nodig heeft.

a. De culturele centra

De zes gemeenten met speciaal statuut (en Jezus Eik) kregen een extra steun langs de v.z.w. De Rand (zie later aparte behandeling), die de culturele centra animeert en beheert. De coördinatie met de andere culturele centra werd blijkbaar te velde aangevoeld, want het leidde tot de oprichting op initiatief van de provincie Vlaams-Brabant, van de v.z.w. Vlabra'ccent die zich precies tot doel stelt de culturele programmatie van culturele centra in Vlaams-Brabant beter op mekaar af te stemmen. Het verband tussen alle gemeenten in de rand wordt op deze wijze geaccentueerd, hetgeen alleen aanmoediging verdient. V.z.w. De Rand, die de culturele centra in “de zes” en de Bosuil in Jezus Eik beheert, maakt deel uit van Vlabra'ccent. Deze coördinatie zal door de participanten geëvalueerd worden, vooral met het oog op het gebied dat het bestrijkt. Moet er namelijk geen onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds het gebied Halle-Vilvoorde en (Leuven) en anderzijds (Leuven) - Diest-Aarschot-Tienen?

b. Jeugd

De jeugdbeleidsplannen voorzien in overeenkomsten met de gemeenten en een gezamenlijke subsidiëring, en beogen op deze wijze het ontwikkelen van een specifieke lokale werking. Sommige gemeenten weigeren echter hieraan mee te doen, en zodoende moet de jeugdsector het stellen met slechts 80% van het eigenlijk subsidiebedrag. De wijze waarop en de mate waarin de Vlaamse Gemeenschap de financiële kloof moet dichten, zal onderzocht worden in samenspraak met de provinciale jeugddienst en de v.z.w. De Rand, die nu al instaat voor de professionele steun aan het Vlaamse jeugdwerk en de situatie op het terrein bijgevolg op een gecoördineerde wijze kan inschatten.

c. Sport

De sportparticipatie moet verhoogd worden. Daarom zal beter bekendgemaakt worden wat er zoal bestaat op het vlak van infrastructuur en overheidssteun. De promotie en de sensibilisering zal ook beter gericht moeten worden. Er komt een centraal aanspreekpunt. De bestaande actoren zullen hiervoor beter ingeschakeld worden: BLOSO met de provinciale Inspectiedienst Vlaams Brabant, de erkende en betoelaagde sportdienst Vlaams-Brabant.

d. Het verenigingsleven

Dit wordt uiteraard benaderd langs de Vlaamse dekreten en in die zin stelt zich geen bijzonder probleem. Alleen wanneer de Vlaamse Gemeenschap voor de volwassenenwerking op dezelfde wijze beleidsplannen en dus overeenkomsten wenst af te sluiten met de gemeenten, zoals dat nu voor de sector Jeugd gebeurt, kan zich in een paar gemeenten een probleem stellen. Zoals bij de sector Jeugd, zal de v.z.w. De Rand hier ingeschakeld worden om de Vlaamse Gemeenschap te adviseren over de wijze waarop hier best wordt geholpen.

e. De culturele band met het Vlaams-Brussels cultuurleven.

Dat de verwevenheid van Vlaanderen en Brussel een cultureel en historisch gegeven is, stelden we reeds. De Vlamingen voeren in Brussel een zeer actieve cultuurpolitiek die ver over de grenzen van de hoofdstad uitstraalt, net zoals in de andere twee grote Vlaamse steden, Antwerpen en Gent. Brussel heeft hierbij een bijzonder actieve internationale uitwisseling, waar heel Vlaanderen gebruik van kan maken. De verwevenheid is uiteraard het grootst met Vlaams-Brabant. We moeten deze interactie aanmoedigen en verstevigen, door een betere bekendmaking en actieve promotie van de Vlaams-Brusselse activiteiten. Speciale aandacht moet gericht worden om jongeren via de jeugclubs en –bewegingen in contact te brengen met het drukke Vlaams-Brusselse cultuurleven.

B. ONDERWIJS

Onderwijs speelt een sleutelrol in de integratie van vreemdelingen en anderstaligen in de gemeenschap. Ons onderwijsaanbod is bijzonder goed. Het aanleren van de tweede en derde taal is sterk ontwikkeld en blijft een belangrijke troef.

Het kwaliteitsvolle aanbod van dit onderwijs moet dus uitgebreid worden, en beter kenbaar gemaakt worden bij de anderstalige inwijkelingen. En de scholen die te maken hebben met een belangrijke aanwezigheid anderstaligen moeten hiervoor de nodige structurele ondersteuning krijgen. Het departement onderwijs brengt dit ruimschoots aan bod, zowel wat de aandacht betreft voor bepaalde doelgroepen (migranten), als wat de versterking zelf (financiële en inhoudelijke) van het nederlandstalig onderwijs betreft.

In de zes gemeenten met speciaal statuut wordt ook onderwijs voor franstaligen ingericht. De pedagogische inspectie, de Centra voor Leerlingenbegeleiding en de taalinspectie vereisen een specifieke aanpak.

Daarnaast zal de Vlaamse Gemeenschap erover waken dat de naleving van de taalwetgeving en de taalinspectie in de franstalige basisscholen in de zes faciliteitengemeenten correct verloopt. Dit gaat zowel over het aantal uren lessen Nederlands, als de woonplaats en het taalregime van de ingeschreven leerlingen. Deze scholen worden door de Vlaamse gemeenschap gefinancierd (kostprijs: 302 miljoen) met het oog op een betere integratie van de anderstaligen in de lokale Vlaamse gemeenschap. De financiering van het franstalig basisonderwijs in de faciliteitengemeenten is enkel te verdedigen indien de taalinspectie in dit franstalig basisonderwijs correct verloopt.

Er zal ook nagegaan worden hoe het aanbod van taallessen Nederlands voor anderstaligen beter in overeenstemming kan gebracht worden met de vraag. De vraag naar lessen Nederlands is in Vlaams-Brabant, mede dank zij een gepaste mediakampanje, gevoelig gestegen. Bijgevolg zal de Vlaamse regering een gevoelige uitbreiding van het aanbod NT2 organiseren.

C. MEDIA en COMMUNICATIE

1. Geschreven pers

Huidige toestand:

- a. De Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en wordt verspreid in 18 gemeenten. Het richt zich in een paar katernen ook tot anderstaligen, geeft algemene, niet politiek geladen informatie, en er wordt in een speciale katern (Rand-uit) aandacht besteed aan de culturele programmatie.
- b. Daarnaast verzorgt v.z.w. De Rand in een paar gemeenten ook een tweemaandelijks cultuurkrant, die de culturele activiteiten en kalender weergeeft.
- c. Er werd eveneens vastgesteld dat er in sommige gemeenten (voornamelijk de ‘zes’) een totaal gebrek is aan algemene en politieke informatie (gemeenteraad, schepencollege, andere stellingnamen) in het Nederlands, terwijl in het Frans Carrefour en/of Vlan aan alle bussen wordt besteld. Vandaar dat luidop wordt nagedacht over de aanmaak van een nederlandstalig blad. (men gaf het voorlopig de te vergeten naam ‘dorpskrant’)

We zijn van oordeel dat het verschijnen van drie verschillende edities (de Randkrant, de Cultuurkranten, de dorpskranten) niet wenselijk is, omdat het ook tegengesteld is aan wat we willen vooropstellen: een bindmiddel creëren voor een coherente politiek in Vlaams-Brabant eerder dan het isoleren van een aantal ‘moeilijke’ gemeenten. Deze uitgaven worden nu door twee verschillende v.z.w.’s verzorgd: de cultuurkranten door de v.z.w. De Rand, en de Randkrant en de aan te maken dorpskrant door de v.z.w. Informatie Vlaamse Rand. (InfoVlar)

Momenteel zijn er dus binnen het bevoegdheidsdomein “Vlaamse Rand” twee v.z.w.’s actief. De v.z.w. De Rand werd opgericht bij decreet van 17 december 1996 en heeft ruime doelstellingen gaande van een documentatie- en informatiecentrum met beperkte

ombudsfunctie tot het beheer van de culturele infrastructuur in de Vlaamse Rand. Deze v.z.w. wordt jaarlijks gesubsidieerd door de afdeling Volksontwikkeling en valt dus binnen de bevoegdheidssfeer van de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur.

Daarnaast bestaat de v.z.w. “Informatie Vlaamse Rand” (InfoVlar) die volgens haar statuten tot doel heeft in de meest ruime zin informatie te verzamelen en te verspreiden over alle gebeurtenissen en evoluties die in sociaal, economisch en cultureel opzicht rechtstreeks of onrechtstreeks relevant zijn voor de Vlaams-Brabantse samenleving. Deze v.z.w. is zuiver privaatrechterlijk en wordt door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd via de Vlaamse Minister bevoegd voor de Vlaamse Rand.

Wij zijn van oordeel dat er heel snel met alle partners gesprekken moeten op gang komen met het doel deze beide v.z.w.’s te fusioneren. Hiertoe moeten in het decreet van 17 december 1996 de doelstellingen verruimd worden en eveneens het informatiebeleid ondergebracht worden bij de v.z.w. “De Rand”. Er moet hiervoor dringend overleg gepleegd worden met de provincie Vlaams-Brabant die eveneens beide v.z.w.’s een belangrijke subsidie toekent en hierin een geprivilegieerde partner is.

In afwachting van een definitief akkoord hierover, stellen we voor enerzijds de Randkrant te laten verschijnen zoals tot op heden. De v.z.w. De Rand van haar kant zal in elk van de zes faciliteitengemeenten de “gemeenschapskranten 2000” verzorgen. Deze zullen 10 keer per jaar verschijnen (niet in juli en augustus). De inhoud zal ook breder zijn dan de huidige gemeenschapskranten, en buiten de informatie over de activiteiten van het gemeenschapscentrum ook specifieke informatie en duiding bevatten over het maatschappelijk, sociaal-cultureel en politiek leven in de gemeenten, informatie over acties en beleid van de provincie Vlaams Brabant, de v.z.w. De Rand, de Vlaamse Gemeenschap.

Ook het aantal publicaties van de Randkrant zal worden opgedreven, en de inhoud zal eveneens, zoals de “gemeenschapskranten 2000” ruimere informatie en duiding bevatten dat op dit moment het geval is.

2. Radio en Televisie

ROB, Ring TV, TV Brussel zullen aangespoord worden om meer programma’s uit te wisselen over de lokale aangelegenheden zodat er een grotere informatiedoorstroming is.

Een samenspel met TV Brussel is inderdaad zeer wenselijk: zoals gesteld is de interactie Brussel en Vlaams-Brabant bijzonder groot, en is een totale scheiding zuiver artificiëel. Voornamelijk op cultureel vlak en voor de jongeren, is de onderlinge band vanzelfsprekend.

D. V.Z.W. DE RAND

Het actieterrein van de v.z.w. is op dit moment beperkt tot de Zes en het cultureel centrum de Bosuil te Jezus Eik (Overijse). De gemeenschapscentra die onder haar beheer staan worden uitgebouwd tot sociaal-culturele ontmoetingsplaatsen en volwaardige informatieloketten. In een aantal gemeenten helpt ze ook met de uitgave van een cultuurkrant, een activiteitenkalender van de respectieve centra en het plaatselijke verenigingsleven.

Welke doelen heeft de v.z.w. de Rand zich gesteld?

- het voortzetten van de goede culturele programmering in de centra en de aanmoediging van het verenigingsleven.
- De uitbouw van informatieloketten voor de lokale bevolking inzake taalwetgeving, taalsensibilisering, jeugd, huisvesting, welzijnsmateries.
- Het stimuleren, begeleiden en opzetten van gecoördineerde initiatieven inzake onthaal en integratie van anderstaligen.
- Het aanbod taallessen Nederlands opdrijven
- Stimuleren van jeugdinitiatieven, met inbegrip van initiatieven die een stap zetten in de richting van anderstaligen
- Een communicatienetwerk in stand houden dat er op gericht is ervaringen inzake onthaal en integratie van anderstaligen uit te wisselen en het taalloket (d.i. juridisch advies inzake taalwetgeving) goed te doen functioneren.
- Een permanente band onderhouden met de provincie Vlaams Brabant en de Vlaamse Gemeenschap en het verenigingsleven, om de werking en de acties in dat grote verband beter op mekaar te kunnen afstemmen.

Door haar doelen op deze expansieve wijze te stellen – en dat doet ze o.i. terecht – bevestigt de v.z.w. De Rand haar positie van permanente gesprekstafel tussen het lokale leven en de overheid, van coördinator van initiatieven en van mediadraaischijf voor het culturele én ruimer gebeuren. Deze rol moet zo snel mogelijk geofficialiseerd worden.

E. HUISVESTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

De Vlaamse Rand wordt gekenmerkt door een grote verstedelijkingsdruk vanuit het hoofdstedelijk gebied. De open ruimte staat in de Vlaamse Rand onder zware druk. Meer residentieel in het zuiden en zuidoosten (Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, Hoeilaart, Overijse, Kraainem, Wezembeek, Tervuren) multifunctioneel (Zaventem) en vooral industrieel in het noorden. (Vilvoorde, Machelen, Diegem).

Het structuurplan Vlaanderen voorziet in de beheersing van de stedelijke groei.

Begin 2000 gaat het Breughelproject van start: een ecologisch-cultureel totaalproject dat gericht is op de bewaring en de ontsluiting van de groene rand rond Brussel. De komende vijf jaar zal de Vlaamse regering de groene rand rond Brussel vrijwaren van bebouwing en stedelijke uitbreiding:

- enerzijds door het sluiten van de groene gordel via een gerichte verwerving van 900 ha overwegend natuur-en bosgebied.
- Anderzijds door het opbouwen van een doorgedreven culturele aanwezigheid in de domeinen en kastelen van de Vlaamse Gemeenschap, in samenwerking met de betrokken gemeenten, met de provincie Vlaams-Brabant, met de culturele centra in de rand en de v.z.w. de Rand.

Het Breughelproject voorziet eveneens in een synergie met opleidings- en vormingsprogramma's van de VDAB. In dit ganse project wordt trouwens samenwerking en coördinatie tussen verschillende administraties, Vlaamse Openbare Instellingen en diverse culturele actoren tot stand gebracht.

Op het vlak van huisvesting stellen we vast dat de woningmarkt in de Vlaamse rand wordt gekenmerkt door :

- . grotere stijging van vastgoed-en huurprijzen dan in de rest van Vlaanderen
- . sterke immigratie, hetgeen ook het ruimtebeslag omhoog jaagt.
- . de eigendomsverwerving bij jongeren gaat erop achteruit
- . een bijzonder laag aantal sociale woningen.

De totnogtoe gevoerde huisvestingspolitiek zal niet volstaan om aan de vraag te voldoen. Het investeringsprogramma VLABINVEST wordt verder uitgevoerd. Bestaande instrumenten en kanalen moeten geheroriënteerd en aangevuld worden (huursubsidie en sociale huurreglementering). Sociale huisvestingsmaatschappijen zullen aangezet worden om meer activiteiten te ontwikkelen. Daartoe worden nieuwe instrumenten ingezet, zoals het recht van voorkoop voor de sociale huisvestingsmaatschappijen en de gemeenten. Hiervoor werd 250 miljoen voorzien, hoofdzakelijk aan te wenden voor sociale huisvesting in de Vlaamse Rand.

De voorrang voor personen met sociale, culturele of economische streekbinding moet georganiseerd worden. Rekening houdend met de algemene doestelling van de sociale huisvesting zal, volgens objectieve normen, een dergelijk voorkeurbeleid gevoerd worden.

Het woonbeleid in de Vlaamse rand kan niet losgezien worden van Brussel. Alleen door de stadsvlucht daar tegen te houden en 'wonen in Brussel' aantrekkelijk te maken zal de druk afnemen.

F. MOBILITEIT

In Vlaams-Brabant staan elke dag eindeloze files. De uitbouw van het wegennet van en naar Brussel heeft vroeger de stadsvlucht in de hand gewerkt. Het GEN-concept, dat enkel voorziet in de uitbouw van een radiaal openbaar vervoersnet, gaat dezelfde weg op. Alles komt van en gaat naar het centrum van Brussel. Er zijn geen kruisverbindingen die even nuttig zijn. Hier zal door ons blijvend aandacht aan besteed worden.

G. INTEGRATIE

Anderstaligen die zich in de rand vestigen moeten duidelijk weten dat ze tot de Vlaamse Gemeenschap behoren waarvan het Nederlands de enige officiële taal is. De Vlaamse regering benadert de anderstaligen vanuit een positieve houding, maar voert daarentegen een actief beleid dat erop gericht is anderstaligen zo vlot mogelijk te integreren in de Vlaamse Gemeenschap. Daarom reikt de Vlaamse regering deze mensen de nodige instrumenten aan om de integratie te maximaliseren.

In het kader van een correcte voorlichting en een open onthaal van anderstaligen werden, om hun integratie te vergemakkelijken, de “Welkom-in-Vlaanderen” gids, de brochure “Als goede burens, Vlaanderen en de taalwetgeving” alsook het educatieve stripverhaal “De Vermetele Verzamelaar” uitgegeven in meerdere Europese talen. Deze brochures zullen actief verder verspreid en geactualiseerd worden.

De Vlaamse overheid zal ook doorgaan met de organisatie van onthaal- en ontmoetingsmomenten en integratiebevorderende momenten van culturele of sociaal-economische aard.

Ze kan waar nodig ook ondersteuning bieden aan gemeenten bij hun onthaalbeleid.

Het aanbod taallessen Nederlands voor anderstaligen moet beter in overeenstemming gebracht worden met de vraag.

Alle Vlaamse overheden moeten een open en offensieve strategie voeren naar de EU-burgers. Deze strategie zal onderbouwd worden met onderzoek naar de attitudes van deze burgers en naar hun appreciatie van het tot hiertoe gevoerde beleid in de Rand.

Voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen zal de Vlaamse Gemeenschap een informatie- en sensibiliseringscampagne voeren naar deze EU-burgers.

IV. VLAAMS KARAKTER.

De Vlaamse overheden en hun administraties zullen in hun contacten met de bevolking de faciliteitenregeling strikt beperkend interpreteren. Instrumenten daartoe zijn de verschillende omzendbrieven van de Vlaamse regering met betrekking tot het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering, de gemeenten en OCMW's. Daarbij moet de reeds gevolgde juridische weg verder bewandeld worden. Dit moet gepaard gaan met het voeren van een eigen integratiebeleid met oog voor en respect voor de rechten van anderstaligen.

Het administratief toezicht in de Vlaamse rand zal kordaat en nauwgezet worden uitgeoefend. Dit gebeurt in stelselmatig overleg tussen de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en de gouverneurs.

We streven naar de horizontale splitsing van het gerechtelijk - en van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Bij het opstellen van nieuwe regelgeving en/of bij wijziging van reeds bestaande regelgeving moet nagegaan worden of bijkomende voorwaarden noodzakelijk zijn voor het afdwingbaar maken van het Nederlandstalig karakter van erkende en/of gesubsidieerde initiatieven.

De Vlaamse regering zal ook de onwettige subsidiëring van franstalige initiatieven in de Vlaamse Rand verder blijven bestrijden.

V. BESLUIT.

Het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de Vlaamse Rand is een coördinerend en inclusief beleid. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid voor alle functioneel bevoegde Ministers. De Vlaamse Rand zal dus speciale aandacht krijgen van deze ministers bij het uittekenen van hun beleid. Cultuur, Jeugd, Brusselse aangelegenheden, Huisvesting vallen nu onder mijn bevoegdheid. Onderwijs, Ruimtelijke Ordening, Mobiliteit en Binnenlandse Aangelegenheden zijn dat niet. Dat betekent dat ik regelmatig met de betrokken ministers overleg zal plegen over deze aspecten van de besluitvorming van de Vlaamse regering in de Vlaamse Rand.

Totnogtoe is het beleid over de Vlaamse Rand in grote mate toegespitst op de gemeenten met speciaal statuut. Dit moet opengetrokken worden naar de andere gemeenten in de Vlaamse Rand, uiteraard zonder de bijzondere aandacht en inspanningen die “de zes” vergen te willen verminderen. Geen enkele andere gemeente wordt bestuurd door een franstalige en soms ronduit vlaamsvijandige meerderheid zoals de faciliteitengemeenten nu. Dat is een essentiële verschil. Het opentrekken van de culturele politiek, de activiteiten van de verenigingen en de culturele centra, van de berichtgeving over zelfs lokale toestanden, kortom het activeren van het nabuurschap van de bewoners van de faciliteitengemeenten zal sterk bevorderd worden. Het moet een politiek worden voor de hele Vlaams-Brabantse Rand. De financiële middelen die hiervoor bestemd zijn, zullen ook objectiever en doelmatiger aangewend worden.

Tot slot nog een woord over het Actieplan '96. Het is een goed actieplan, dat voor een heel groot deel nog actueel is. Op zichzelf is dat natuurlijk jammer, want dit houdt in dat er nog niet veel van is uitgevoerd. Het is dan ook deze zijde – de uitvoering – die wij zullen moeten activeren.